

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15Csp/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517202101
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517202101.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobkyne: B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX/XX, C., zastúpenej: URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 04, IČO: 47 244 895 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016 je bezúročná a bez poplatkov.

II. Vo zvyšnej časti konanie z a s t a v u j e .

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 50 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 23.03.2017 doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 24.03.2017 domáhala, ad I.) určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016 je bezúročná a bez poplatkov, ad II.) určenia, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému z mesačnej splátky č. 49 obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016 iba čiastku 93,43 eura, ad III.) určenia, že žalobkyňa nie je povinná zaplatiť žalovanému z mesačnej splátky č. 49 obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016 čiastku 40,04 eura, ad IV.) určenia, že žalobkyňa nie je povinná zaplatiť žalovanému jednotlivé mesačné splátky od splátky č. 50 (vrátane) až po splátku č. 78 (vrátane) obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že zmluvu uzatvorila so žalovaným, ktorý ju vopred pripravil, zmluvu nebolo možné meniť ani pripomienkovať. Zo strany žalovaného bol titulom zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6.500,-eur, s celkovými nákladmi žalobkyne vo výške 10.297,56 eura, celkovým počtom splátok 78 po 133,47 eura, s ročnou úrokovou sadzbou 15,02 % p.a., RPMN 16,2 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 15,55 %, odplata bola uvedená 15,29 %. Podľa žalobkyne je zmluva bezúročná a bezpoplatková podľa zákona č. 129/2010 Z.z. z týchto dôvodov:

a) RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) je v zmluve určená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zarátaním dvoch mesačných poplatkov (á 1,45 €) k splátke 133,47 eura sa dospeje k vyššej hodnote RPMN než je uvedená v zmluve, preto je zmluva podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročná a bezpoplatková,

b) v zmluve nie je (v rozpore s § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z.) stanovená konkrétna výška istiny a ani výška úrokov, v zmluve je uvedená iba celková výška mesačnej splátky 133,47 eura,
c) v zmluve je uvedená nesprávna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko 78 splátok po 133,47 eura predstavuje sumu 10.410,66 eura, avšak v zmluve je uvedená suma 10.297,56 eura (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.),
d) v zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.),
e) v zmluve nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

Žalobkyňa v rámci právnej argumentácie vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru poukázala na viaceré rozhodnutia súdov (najmä krajských). Súd tieto jednotlivé rozhodnutia neuvádza, a to najmä z dôvodu ich právnej nezáväznosti pre rozhodnutie spornej veci, bolo by nadbytočným a nehospodárnym sa s každým jednotlivým (nezáväzným) rozhodnutím následne vysporiadavať. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ak by sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku musí obsahovať aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu (§ 220 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný nevyhovel jej predžalobnej výzve, ktorou ho požiadala o písomné potvrdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preto z tohto dôvodu, resp. z dôvodu zastabilizovania právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným podáva túto žalobu, aby tak predišla budúcim žalobám na plnenie, čím je daný naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby. Žalobkyňa žalobu doplnila písomným podaním zo dňa 10.05.2017 označeným ako „sumárne vyjadrenie žalobcu k meritu veci“, v ktorom uviedla, že v celom rozsahu odkazuje na jej doterajšiu skutkovú, vecnú a právnu argumentáciu. V súvislosti s poplatkom vo výške 1,45 eura mesačne za službu „Odložené splátky“ poukázala na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010 sp. zn. AZ 17 U 192/2010 (poplatok považovaný za neprijateľný), a na ďalšie rozhodnutia nemeckých súdov vo vzťahu k tomuto poplatku. Domáhala sa vyslovenia tejto podmienky - poplatku za neprijateľnú obchodnú podmienku podľa OZ.

3. Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 22.05.2017 (tzv. replika), v ktorom uviedol, že so žalobou (keď podstata bezúročnosti a bezpoplatkovosti podľa žalobkyne spočíva absenciou náležitostí ust. § 9 ods. 2 písm. f/, k/ a l/ zákona č. 129/2010 Z.z.) nesúhlasí, má za to, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., a to jednak podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona, keď v bode 30. zmluvy sú upravené presné údaje o výške mesačnej splátky 133,47 eura, v bode 36. zmluvy údaj o počte splátok 78 a v bode 39. zmluvy termín konečnej splatnosti - 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Vo vzťahu k rozkladu splátok žalovaný poukázal v rámci jeho argumentácie na Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 (body 52 a až 58 a body 71 až 73). Vzhľadom na to, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v čl. 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec uvedených v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch a v súlade so znením smernice 2008/48/ES. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úveru, je uvedený priamo v zmluve - 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa žalovaného je cieľom ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. to, aby mal spotrebiteľ informáciu aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Čo sa týka žalobkyňou namietanej nesprávnej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa bola poskytnutá možnosť na Doplnkové služby (poistenie výdavkov, zmena výšky a počtu splátok, odložené splátky), táto si zvolila v bode 43. zmluvy len službu - Odložené splátky za mesačný poplatok 1,45 eura, tento bol zahrnutý v mesačnej splátke 133,47 €, preto celková čiastka splatná spotrebiteľ bola uvedená správne: $133,47 \text{ €} \times 78 \text{ splátok} = 10.410,66 - (1,45 \text{ €} \times 78 \text{ splátok}) = 10.297,56 \text{ eura}$.

4. Žalobkyňa sa písomne vyjadrila k replike žalovaného podaním (tzv. duplikou) zo dňa 18.06.2017, v ktorom opätovne uviedla, že v celom rozsahu odkazuje na jej doterajšiu skutkovú, vecnú a právnu argumentáciu. Nesúhlasila s právnou argumentáciou žalovaného, zotrvala na tom, že úver je bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie zákonom požadovaných náležitostí, na podporu argumentácie poukázala na rozhodnutia súdov (krajských) v obdobných veciach, Ústavného súdu Slovenskej republiky ako i Najvyššieho súdu SR. Podľa žalobkyne neobstojí odkaz na Smernicu 2008/48/ES, či Rozsudok

Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, nakoľko rozsudok sa zaoberá výkladom smernice a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ pri výklade smerníc neumožňujú slovenskému súdu urobiť výklad „contra legem“. Ak Súdny dvor EÚ rozhodne o nesprávnej aplikácii či transpozícii smernice do národného práva, takéto porušenie musí štát odstrániť zmenou národnej legislatívy. Slovenská republika išla nad rámec č. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Aplikácia nepriameho účinku smernice (euro-konformného výkladu) v spore medzi jednotlivcami neprichádza do úvahy. Žalobkyňa zotrvala na tom, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosť ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., a to termín konečnej splatnosti úveru. Tento musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom (deň, mesiac, rok), iný výklad nie je možný. Žalobkyňa zotrvala na tom, že v zmluve bola uvedené nesprávna celková čiastka splatná spotrebiteľom (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.). Celková čiastka uvedená v zmluve vo výške 10.297,56 eura nezahrňuje sumu 133,47 eura (1,45 € x 78 splátok), čím žalovaný zavádzal žalobcu.

5. V písomnom podaní zo dňa 13.10.2017 žalobkyňa okrem iného navrhla dokazovanie listinami, a to rozhodnutiami Slovenskej obchodnej inšpekcie (tieto aj špecifikovala), ktoré by preukazovali to, že žalovaný bol opakovane sankcionovaný za rovnaké, resp. obdobné porušenie zákona, za rovnaké právne vady, akými trpela aj zmluva medzi ňou a žalovaným. Súd na pojednávaní uviedol, že takéto dokazovanie nevykoná, nakoľko to pre rozhodnutie v spore nepovažuje za relevantné, keďže súd bude posudzovať výlučne zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2016 a označené listiny sa tejto zmluvy netýkajú. V písomnom podaní zo dňa 8.2.2018 poukázala na podporu jej právnej argumentácie na rozhodnutie Okresného súdu Košice II. sp zn. 10Csp/23/2017.

6. V písomnom podaní zo dňa 20.08.2018 žalobkyňa uviedla, že netrvá na určovacích výrokoch uvedených a označených v žalobe pod rímskymi číslicami II., III. a IV., v tejto časti berie žalobu späť a zotrvala tak na žalobe vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo odôvodnené tým, že ak sa vo výroku rozsudku určí bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej zmluvy, nie sú ďalšie samostatné výroky potrebné.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom na to, že žalobkyňa využila svoje dispozičné právo a podanú žalobu vzala čiastočne späť, zotrvala len na určení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016 je bezúročná a bez poplatkov, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP preto konanie vo zvyšnej časti zastavil (výrok II. rozsudku). Pretože bola žaloba čiastočne vzatá späť skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu, či pojednávanie vo veci samej a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu súd s poukazom na § 146 ods. 1 CSP nezisťoval.

11. Predmetom konania tak zostal nárok žalobkyne na určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30.01.2016 je bezúročná a bez poplatkov.

12. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavil zástupca žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť žiadal ospravedlniť, súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného, nakoľko jeho účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 CSP). Následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

13. Zástupca žalobkyne odkázal na doterajšiu skutkovú, vecnú a právnu argumentáciu, s tým, že predmetná úverová zmluva trpí viacerými právnymi vadami majúcimi za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Čo sa týka členenia splátok v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy slovenský zákonodarca explicitne vyžadoval členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a poplatkov, čo je možno odvodiť z historického výkladu danej právnej normy. Je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie je kogentným ustanovením, od ktorého sa nemožno odchyliť, a to ani dohodou strán a ani rozhodnutím súdu. Čo sa týka eurokonformného výkladu, tento nie je možný, čo aj písomne odôvodnili, nakoľko vtedy išlo o výklad contra legem a súčasne kogentné ustanovenie nie je možné „prelomíť“ zmenou smernice. Členenie splátok slovenský zákonodarca nevyžaduje až od 01.05.2018, a to v dôsledku zmeny legislatívy, ktorú priniesla novela zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, žalovaný v predmetnej zmluve vymedzil termín konečnej splatnosti, takéto označenie nie je dostatočné, resp. súladné s ust. § 9 ods.2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z.. Takto označený termín konečnej splatnosti nie je jednoznačným údajom, na základe ktorého by spotrebiteľ mohol s istotou identifikovať kedy (v ktorý deň) nastane konečná splatnosť úveru. Tento termín musí byť vymedzený jasne a presne a pokiaľ zákon explicitne vyžaduje termín, nie je možné považovať za dodržanie zákona uvedenie doby, resp. časového úseku.

14. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 28.09.2018 v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 argumentoval tzv. eurokonformným výkladom právnej normy, t.j. v súlade so smernicou tak aby sa zabezpečil reálny účinok smernice. Poukázal v tejto súvislosti aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/146/2017. Uviedol ďalej, že doplnkovými službami nebolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

15. V písomnom podaní zo dňa 03.10.2018 žalobkyňa reagovala na podanie žalovaného zo dňa 28.09.2018, uviedla, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, ak chýba čo i len jedna z náležitostí (§ 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Zotrvávala na argumentácii o tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. k) členenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. S uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/146/2017 sa nestotožnila, označila ho za vágne, arbitrárne. Uviedla, že je nepochybné, že Smernica 2008/48/ES bola implementovaná vadne, slovenský zákonodarca išiel nad rámec tejto smernice. Členenie splátok úveru vyžadoval i predchádzajúci zákon č. 258/2001 Z.z..

16. Ako už bolo súdom uvedené, súd nevykonal dokazovanie listinami - rozhodnutiami Slovenskej obchodnej inšpekcie, nakoľko to pre rozhodnutie v spore nepovažoval za relevantné, keďže predmetom posúdenia zo strany súdu bola výlučne zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2016 a označené listiny sa tejto zmluvy netýkajú.

17. Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.1.2016, splátkovým kalendárom, úverovými podmienkami, predžalobnou výzvou podnetom na NBS a zistil tento skutkový stav veci:

18. Dňa 30.01.2016 žalobkyňa so žalovaným uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru (bod. 27 zmluvy), celkovou výškou úveru: 6.500,-eur, celkovou výškou mesačnej splátky: 133,47 eura a ostatnými údajmi, ktoré súd neuvádza, nakoľko nie sú pre rozhodnutie sporu potrebné. Zo zmluvy vyplýva, že v bode 35. bola celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená vo výške: 10.297,56 €, počet splátok: 78, termín konečnej splatnosti: 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve bolo vedené, že RPMN (vo výške 16,2 %) bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmluve bol uvedený poplatok 1,45 eura mesačne za službu Odložené splátky, poplatok bol zahrnutý v splátke. V splátkovom kalendári bola výška 78 splátok v sume po 133,47 eura, iné členenie splátky uvedené nebolo.

19. Obsahom predžalobnej výzvy žalobkyne zo dňa 20.3.2017 bola žiadosť o písomné potvrdenie, že predmetná zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2016 je bezúročná a bezpoplatková.

20. Podnetom zo dňa 23.03.2017 sa žalobkyňa obrátila na Národnú banku Slovenska za účelom prešetrovania predmetnej zmluvy zo dňa 30.01.2016.

21. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

22. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2016 (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k), l) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

29. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba bola po jej čiastočnom späťvzati v rozsahu uvedenom vo výroku II. tohto rozsudku podaná dôvodne.

30. S prihliadnutím na predmet konania sa súd z dôvodu ustanoveného § 137 písm. d) CSP v prvom rade musel vysporiadať, či žalobkyňou požadované určenie právnej skutočnosti bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva z osobitného predpisu, nakoľko je to zákonnou podmienkou rozhodnutia vo veci. Žalobkyňou požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase rozhodovania súdu, čím bola splnená zákonná podmienka ustanovená § 137 písm. d) CSP. Súd sa preto mohol už ďalej zaoberať argumentmi žalobkyne, ktorými dôvodila bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru ako i argumentmi žalovanej strany.

31. Vykonaním dokazovaním súd zistil taký skutkový stav, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 30.01.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru v sme 6.500,-€. Uvedenú zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, pričom žalovaný mal postavenie veriteľa (§ 2 písm. b/ ZoSÚ) a žalobkyňa postavenie spotrebiteľa (§ 2 písm. a/ ZoSÚ). Za daného stavu bolo z hľadiska právneho potrebné, aby táto zmluva obsahovala podstatné náležitosti ustanovené § 9 ods. 2 ZoSÚ. V prípade, ak niektorá z náležitostí (hoci len jedna) uvedených v § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ v zmluve absentuje, zákon to spája s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou daného úveru. Podstata tohto sporu spočívala na tom, že predmetná zmluva podľa žalobkyne neobsahovala všetky zákonné náležitosti, v dôsledku čoho bolo potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú.

Čo sa týka samotného posúdenia nároku uplatneného žalobkyňou v žalobe po jej čiastočnom späťvzati, súd z vykonaného dokazovania, a to z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). Na prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti stačí naplnenie čo i len jednej z podmienok ustanovených § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, t.j. postačuje ak v zmluve absentuje čo i len jedna z náležitostí § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) ZoSÚ. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako z vyjadrenia samotného žalovaného zo dňa 22.05.2017 vyplýva, aj on rozlišuje medzi pojmami trvanie zmluvy a konečná splatnosť úveru. Údaj o trvaní zmluvy sa v zmluve však nenachádza. Čo sa týka náležitosti ustanovenej § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t.j. termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tento podľa súdu nie je v zmluve vyjadrený tak ako to vyžadovalo zákonné ustanovenie. V zmluve pri termíne konečnej splatnosti uvedené 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Súd takéto ustanovenie nepovažuje sa splnenie povinnosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, nakoľko pokiaľ zákon ako vyslovenú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, tak jednoznačne tento údaj v zmluve musí byť uvedený, nie je prípustné, aby účastník zmluvy sa k tomuto údaju dopracovával výkladom a výpočtom. K uvedenému posúdeniu existuje ustálená rozhodovacia prax súdov. Samotný žalovaný potvrdil, že k termínu konečnej splatnosti je potrebné sa „dopracovať“ výpočtom. Už len z týchto dôvodov je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Nad rámec potrebný pre rozhodnutie je potrebné konštatovať, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ aj dôvodu, že zmluva neobsahuje predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ), ako i z dôvodu, že neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. l) treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Zmluva obsahuje len údaj o celkovej (súhrnej) výške splátky v sume 133,47 € mesačne. Čo sa týka nesprávnej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, takéto posúdenie právnej spornej otázky nemalo už vplyv na konštatovanie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd ďalej uvádza, že po tom, čo dospel k záveru o bezpoplatkovosti úveru, bolo bezpredmetným sa zaoberať prípadnou neprijateľnosťou poplatkou za službu Odložené splátky vo výške 1,45 eura mesačne.

32. Súd ďalej uvádza, že nepostačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorej z tam uvedených náležitostí zmluvy, nakoľko takýto výklad nemá základnú logiku a viedol by k absurdnému záveru, že by stačilo, ak by dodávateľ v zmluve uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenie je potrebné vykladať tak, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. b), nie je zároveň

vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2015-74 zo dňa 26.11.2015).

33. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, tento nie je možné podľa súdu aplikovať na daný spor z nasledovných dôvodov. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu musia vnútroštátne sudy v prvom rade skúmať, či môžu smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môžu zákon vykladať tzv. „eurokonformne“. Tento nepriamy účinok smernice, teda „eurokonformný“ výklad zákona však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad „contra legem“. Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice (Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS) a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne sudy. Súdny dvor EÚ v rozsudku C-42/15 uviedol, že Smernica členenie splátok nepožaduje. Požiadavka zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „zákon“) je však od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...". Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedeného súd nemohol aplikovať na predmetnú vec rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016. K zmene právnej úpravy v tomto smere došlo až zákonom č. 279/2017 Z.z. z 12. októbra 2017, ktorým došlo k zmene aj ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. tak, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahradili slovami „frekvenciu splátok a“. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná rozhodovacia prax slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

34. Súd ešte na záver uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému priznal čiastočný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, pričom pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V časti zastavenia konania

podľa súdu žalobkyňa zavinila zastavenie, vychádzajúc pritom z odôvodnenia jej čiastočného späťvzatia žaloby, z ktorého vyplýva, že z celkového počtu uplatnených nárokov štyri zobrala žalobu v rozsahu troch nárokov späť, takpovediac z dôvodu ich nadbytočnosti. To však nič nemení na fakte, že pôvodne si žalobou uplatnila 4 nároky (na určenie), po čiastočnom späťvzatí zotrvala už len na jednom nároku (na určení). Zavinenie žalobkyne na čiastočnom späťvzatí možno prirovnať k neúspechu v konaní. Za daného stavu potom žalovaný je tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, pričom k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobkyňa sa domáhala pôvodne určenia vo vzťahu k 4 nárokom, no vyhovené (po čiastočnom späťvzatí žaloby) jej bolo len vo vzťahu k jednému nároku, t.j. 1. Úspech žalobkyne teda predstavuje 25 % (1/4), čomu zodpovedá úspech žalovaného 75 %. Čistý úspech žalovaného potom predstavuje 50 % (75 % - 25 %), keď od úspechu žalovaného bolo potrebné odrátať úspech žalobkyne. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.